

Tartu on...

Tartus elada on hea,
naabreid kartma sa ei pea.
Kõikjale saad jala minna –
kooli, poodi ja kesklinna.

Linnas palju põõsaid, puid,
siin-seal mänguväljakuid.
Tudengid on kõikjal linnas,
teadmised on aus ja hinnas.

Praegu ma ei tea ju veel,
mis mind ootab eluteel.
Annaks jumal mulle tarkust
mitte ära minna Tartust.

Adele Tasa
Mart Reiniku Kool
5. klass

Tartu on ...

Kord ammu aega tagasi polnud Tartu üldse selline, nagu see praegu on. Inimesed olid palju kurvemad ja linn ise oli ka viletsavõitu. Inimesed polnud näljas, aga neil oli suur veepuudus. Maapindki oli kuiv ja vilja kasvatamiseks oli rohkelt vett vaja.

Linnapeaks oli Ats, kes juhtis ja korraldas linna elu. Linnapea ja raehärrana pidi ta tooma igal nädalal vett kaugetest jõgedest ja järvedest. Peagi hakkas linnapea tervis halvenema. Ta ei saanud enam linna tähtsate ülesannetega tegeleda ja nii hakkas ka tasapisi veepuudus tulema. Ats sai aru, et nii see jääda ei saa ning otsustas korraldada võistluse. Varsti leviski igal pool, et Tartu otsib uut linnapead ja juhti. Selleks tuli aga ehitada, leiutada või kaevata selline asi, mis aitaks linna vett tuua. Osa sai võtta viis kõige kiiremini kohale tulevat poissi. Varsti oligi Atsi ukse taga viis jõulist poissi: kolmikud Eduard, Mathias ja Andrus, rikka mõisniku poeg Karl ja sulane Tiit.

Kohe asutigi tööle, sest kõik nad tahtsid juhi kohta. Mõisniku poeg Karl tahtis kaevata suurt kaevu, kuid kuna tal eriti taipu ei olnud, hakkas ta seda kaevama kõrgele mäe otsa. Talupoeg Tiit aga tahtis kaevata järve, mis oleks suur ja ilus. Imselt võttis ta endale liiga suure eesmärgi, kuna varsti ta ei suutnud enam ja loobus. Kolmikud Eduard, Mathias ja Andrus otsustasid aga omavahel, et igaüks teeb oma jõekese ja kes kõige pikema teeb, tuleb võitjaks.

Hakkasid nad siis järjest kaevama: Eduard kõige läänepoolsemast servast, Andrus kõige idapoolsemast servast ja Mathias keskelt. Eduardil oli hea, kuna sai oma jõe kohe peale kaevamist Võrtsjärvega ühendada. Tal oli aga raskusi kaevamisega, kuna maapind oli üsna vettinud. Mathias kaevas keskelt ja kuna seal oli kuiv maapind, oli tal seal hea kaevata. Talle aga ei tahtnud vesi nii hästi tulla kui teistel. Andrus alustas Peipsi järve äärest ja liikus oma tööga aina rohkem Tartu poole. Tal oli aga probleemiks soine maapind. Lõpuks said kõik vennad oma jõgedega valmis. Nad otsustasid hommikul vaatama minna, kes võitis. Sellel ööl oli aga suur torm. Sadas palju vihma, müristas ja lõi äikest. Hommikul ärgates avastasid kõik, et läbi Tartu linna voolas ilus puhas ja värske vesi. Linnaelanikud olid väga rõõmsad ja nad tahtsid tänada selle töö tegijaid. Kui vennad seda nägid, olid nad väga kohkunud. Nende raske töö oli ööga kokku jooksnud. Kõigi nende kaevatud jõed olid nüüd üheks jõeks moodustunud.

Linnapea oli hämmingus. Ta ei osanudki arvata, et selline asi võiks juhtuda. See rõõmustas aga linnaelanikke ja ühiselt valiti kolmikud Eduard, Mathias ja Andrus linna uuteks juhtideks. Jõe peale pandi nimi poiste nime esitähete järgi EMAjõgi. Tasapisi hakkas linnas arenema kaubandus ja mööda Emajõe sõitsid inimesed paatidega Tartusse. Endine linnapea Ats hakkas surema ja enne surma kutsus ta poisid enda juurde. Ta tänas neid ja soovis neile edu. Enne surma jõudis ta öelda oma viimased sõnad: "Tartu on ... ilus Emajõe linn."

Kristiine Kaldmaa

Mart Reiniku Kool

Tartu on ...

Hubane kodulinn
Eesaedade roheluses
Ajaloost läbi imbunud
Draamat täis septembris
Emajõe rahulikel kallastel
Minu kodulinn -
Õhtupäikeses soojas
Tigutorni sihvaka siluetiga
Emajõe Ateena
Toomemäe pargi ja kujudega
Elamustest pungil
Lodja tõrvases türmis
Imestan ikka -
Nii nii nii
Noorus on Tartu hing!

Oliver Tummeleht

Mart Reiniku Kool

7. klass